

„Hospodin řekl Samuelovi: „Jak dlouho ještě budeš nad Saulem truchlit? Já jsem ho zavrhl, aby nad Izraelem nekraloval. Naplň svůj roh olejem a jdi, posílám tě k Jišajovi Betlémskému. Vyhlédl jsem si krále mezi jeho syny.“ Samuel se zdráhal: „Jak mohu jít? Saul o tom uslyší a zabije mě.“ Hospodin řekl: „Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: ‚Přicházím obětovat Hospodinu.‘ Na obětní hod pozveš Jišaje a já ti dám vědět, co máš dělat. Pomážeš mi toho, o němž ti povím.“ Samuel vykonal, co řekl Hospodin. Když přišel do Betléma, vyděšení starší města mu spěchali vstříc s otázkou: „Přinášíš pokoj?“

Odvětil: „Pokoj. Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěťte se a půjdete se mnou k obětnímu hodu.“ Pak posvětil Jišaje a jeho syny a pozval je k obětnímu hodu.

Když se dostavili a on spatřil Elíaba, řekl si: „Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však Samuelovi řekl: „Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, jak se dívá člověk. Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem.“ Jišaj pak zavolal Abínádaba a předvedl ho před Samuela. On však řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ Jišaj tedy předvedl Šamu. Řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ Tak předvedl Jišaj před Samuela svých sedm synů, ale Samuel řekl: „Žádného z nich Hospodin nevyvolil.“

A Samuel se Jišaje otázel: „To jsou všichni mládenci?“ Jišaj odvětil: „Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo.“ Samuel Jišajovi poručil: „Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnýma očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaz ho! To je on.“ Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále. Samuel pak hned nato odešel do Rámy.“

(1. Samuelova 16:1-13)

Janovo evangelium 9:1-41

Žalm 23; Dopis Efezským 5:8-14

Chaos

Zvykli jsme si na svůj pořádek. Na rozvrh svého dne. A najednou je vše jinak. Svět je poskládán podle výsledků voleb, jsou rozdány role a najednou je všechno jinak. Jsou hodnoty, které se neopouští, a najednou musíme hledat novou cestu. Naše představa spravedlnosti, rozdělení úloh a moci bere za své. Trpíme uvnitř i navenek. Stačí pár let a svět je narýsován zcela jinak, než jsme plánovali! Tolik jsme si přáli, aby se prosadily dobré věci a špatné byly náležitě potrestány a zapomenuty. A najednou je to všechno jinak. Do našeho světa vstoupil chaos.

1.

Když se věci dějí jinak, než by měly jít podle všech předpokladů

Král Saul vypadal na skvělého vládce. Byl o hlavu větší, než jeho okolí. Zdálo se, že bude dobrým válečníkem. Takové lidi potřebujeme! Byl to také citlivý člověk, vhodně duchovně zaměřený. Našli byste jej mezi horlivými vyznavači. Dnes bychom řekli, že byl rozhodně věřící! Měl dobrý tým, ale nakonec všechno dopadlo jinak. Zkazil se. Nebo jej zkazila moc? Opustil jej skvělý rádce Samuel proto, že si král navykl dělat věci bez konzultace s vrchním velením, bez spolupráce s kolegy v týmu. Král skončil. Padl.

Pán Bůh své lidi neopouští, tak nejvyšší duchovní vůdce Samuel dostal radu, aby odešel do Betléma a ustanovil krále. Tehdy se vyvolenému lil olej na hlavu a dělaly různé obřady, které okolí ukázaly, o koho půjde, koho si Pán Bůh vybral. A tak vybaven nasměrováním do Jišajovy rodiny jde prorok Samuel tam, kam mu Pán Bůh ukázal. A na první pohled vidí velkého chlapa, prvorozeného syna Jišajova. A je jasno! Tohle bude skvělý král. Všimněte si, nic mu nechybí!

Ale Samuelovi se dostává Božího vzkazu, který vyjadřuje rozhodující myšlenku toho, co se tu snažím říct: „*Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, jak se dívá člověk. Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem.*“ (1. Samuelova 16:7) Dobře, tak ne... A přijde na řadu další ze synů Abínádab, pak Šama. Celkem sedm synů. A ani jeden z nich se Hospodinu nelíbil. Jak je to možné? Vždyť se nabízelo tak rozumné řešení? Chaos! Samuel, tedy Hospodin ruší zažité a dobré pořádky! Pak přijde kontrolní otázka: A byli to skutečně všichni synové, otče Jišaji? Vypadá to, že tu byli všichni, ale je to jinak. Jišajův osmý¹ syn David by zlomil kdekeré srdce, rezavý hezoun urostlý chlap. Toho Hospodin chce. A ten tu chyběl. Tohle bude král!

¹ Osm je číslo mesiášské! Jím začíná nový týden... Stojí za zmínku, že David je pomazán na krále, ale k faktickému kralování je ještě hodně daleko. Musí ke kralování dozrát utrpením a být pozván těmi, kteří to rozpoznali, že on má být králem.

Podobně nás přepadá chaos, neuspořádaný stav a nepravděpodobné souvislosti odpovídající rozumným výpočtům. Vypadalo to tak jednoduše! A nebylo, protože Pán Bůh má nárok na jiná řešení.

2.

Když jsou věci tak, jak by v nejlepším případě měly být

Druhý text (Janovo evangelium 9:1-41) vypráví příběh slepého chlapce, kterému Ježíš vrátil zrak. Skvělé! Tak by to přece mělo být. Jenže ouha, lidé kolem se potřebují ptát „Kdo? Proč? a Jak?“ Učedníci ještě před tím, než Ježíš začal ordinovat, zkoumali diagnózu. Kdo za to může? On a nebo rodiče! Ještě jednou, později, se v příběhu objeví chudáci rodiče, kteří celý život pečovali, trpěli a plakali. No, mít slepé dítě od narození, to má člověk milióny otázek! S takovým dítětem je všechno jinak! To aby měl zvláštní školku a pak školu... A čím se bude žít? Žebráním? Je mimořádně odporné, když se nezmůžeme na nic jiného, než na vyšetřování, které nenechá ty zraněné být. Typické: Nic více nás nezajímá, než příčina. Že by někdo hledal způsob, jak těm lidem pomoci? Kdepak!

Ježíšova zvláštní metoda léčení vede k uzdravení. Slepý vidí a všechno je tak, jak by v ideálním případě mělo být. Ale jen, co se objevil šťastný a vidící, stává se ten muž opět středem vyšetřování. Od sousedů, od strážců pravověří až po místní autority. Ptají se jej „Jak to?“ a „Jak to udělal?“ a „Kdo to byl? A kde je?“ Copak svého lékaře mohl slepý vidět, když byl slepý? Nakonec bývalého slepce vyhodili ze synagógy a to je něco, jako když vám vezmou registraci u zdravotní pojišťovny, vypadnete z registru státní sociální správy, nezhou vás na narozeniny, prostě radši nejste, neexistujete. Ovšem ne pro Ježíše Krista. Pro něj je každý důležitý. Proto si slepého našel, představil se mu a začlenil jej do společenství lidí víry. Neztratí se!

Společnost upadá do zmatku z nepochopitelných důvodů. Najednou je tu chaos z toho, že jsou věci tak, jak by měly být a jak by měly vypadat. Je to strašné, ale jsme toho svědky! Daří se ti? No, tak za tím musí něco být: Kradeš, neodvádíš daně, vyženil jsi a nebo vyvdala jsi, byla jsi u plastického chirurga, máš to přes své blond vlasy...

Všimněte si, chaos nastává, **když věci nejsou tak, jak by měly být** či jak se zdají dopředu jasné. Když si Pán Bůh prostě zvolí jinou cestu. A stejně tak nastává chaos v tu chvíli, **když vše jde tím směrem, jak by v nejlepším případě věci měly jít**. Když se daří. Když Pán Bůh lidem prostě přeje, pak je to pro dnešní svět podivné a možná i nebezpečné!

Přestaňme kontrolovat Pána Boha a vyžadovat odpovědi na své otázky „Proč?!“ Kontrolujme sebe samé a řešme svůj zbytečný chaos svévole. A pak kontrolujme ty, kteří nás informují a zastupují. Kontrolujme média. Ne všechno se jim má věřit! A pak, často opakují: Vláda není k tomu, aby se jí věřilo. Ani ta minulá, ani ta nynější a ani ta budoucí. Věří se Pánu Bohu! Vláda se jen kontroluje, podporuje či respektuje, případně odvolává. Tohle s Pánem Bohem nejde! Jemu se má věřit, protože on může povolát i odvolat nás!

Otče, dal jsi nám zrak - oči i srdce, abychom viděli a věřili. Vzdáváme ti chválu!
Synu, přišel jsi, aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí. Otevři nám oči!
Duchu svatý, nauč nás otázkám, které nás dovedou ke smyslu věcí. Použij nás na pomoc druhým!
K tomu nám dej sílu, dobrou mysl a ze své lásky nám požehnej! Amen